

Sygn. akt III KZ 8/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. T.**

skazanego z art. 286§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2019r.

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie upoważnionego Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 31 grudnia 2018r. sygn. akt II WKK [...] o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego nie jest zasadne.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 18 września 2018 r. w sprawie sygn. akt II Ka [...] utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z 12 marca 2018 r. sygn. akt II K [...], którym M. T. skazano na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata oraz karę grzywny.

Kasację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanego podnosząc w niej zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego – art. 390 § 1 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 31 grudnia 2018 r. sygn. akt II WKK [...] odmówiono przyjęcia kasacji.

To zarządzenie zaskarżył obrońca skazanego podnosząc, że oskarżony miał prawo brać udział w rozprawie odwoławczej – 374 k.p.k., co mu uniemożliwiono.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Ma rację skarżący wskazując na uprawnienie skazanego do brania udziału w rozprawie odwoławczej. Zgodnie jednak z dyspozycją art. 450§2 k.p.k. udział oskarżonego w rozprawie odwoławczej jest obowiązkowy tylko wówczas, gdy prezes sądu lub sąd uzna to za konieczne. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Zakładając nawet zatem, że Sąd Odwoławczy w niniejszej sprawie błędnie uznał nieobecność oskarżonego za nieusprawiedliwioną, to nie rodzi to skutku w postaci zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., skoro obecność na niej M. T. nie była obowiązkowa.

Przypomnieć zatem należy, że zgodnie z dyspozycją art. 523 § 2 i 4 k.p.k. kasację na korzyść skazanego strona procesu może wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania albo z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Żadna zaś z tych sytuacji nie zaistniała w niniejszej sprawie – skazanemu wymierzono karę pozbawienia wolności o charakterze względnym, a w kasacji nie podniesiono zarzutu zaistnienia przesłanki z art. 439 k.p.k.

W tej sytuacji, zażalenie obrońcy skazanego nie zasługiwało na uwzględnienie, a zaskarżone zarządzenie należy uznać za w pełni zasadne.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.